

Надъ смъртното лъло.

Прострѣтъ на промажа поствелъ,
Прострѣтъ лѣтъ безувѣренъ жой...
Коя надъ него се ѣ навела,
Ма бди за неговъ побой?

Прѣзъ гледъ му черъ се облакъ мърка,
Надъ него стѣна на смъртожа...
Коя е жазъ, що съ себе иже
Да му открие младостѣжа?

Денъ, нощъ, жѣ се е тамъ.
Ни мисъ ни е она склонила.
Мои зѣт — жѣ мре... Коя е жѣ?
— Онакъ, която го ѣ родила.

Моего богатство.

Сиромашъ съмъ оу? отъ дѣтство;
Имамъ свое, ни насѣдство;
Неученъ съмъ по науки;
Не прочутъ съмъ по стѣпури;
Не даренъ съ талантъ и гений;
Немъфитенъ съмъ по родъ; —
Ана чуйтва въздѣленни
Зарадъ менъ съ отредени:

Имамъ сордѣ, и обигамъ
Идеалѣтъ по паригамъ,
„Мое вѣчко — мой народъ!“

Азъ кѣтъ имамъ въ този свѣтъ
Азъ се считамъ мой богатъ.